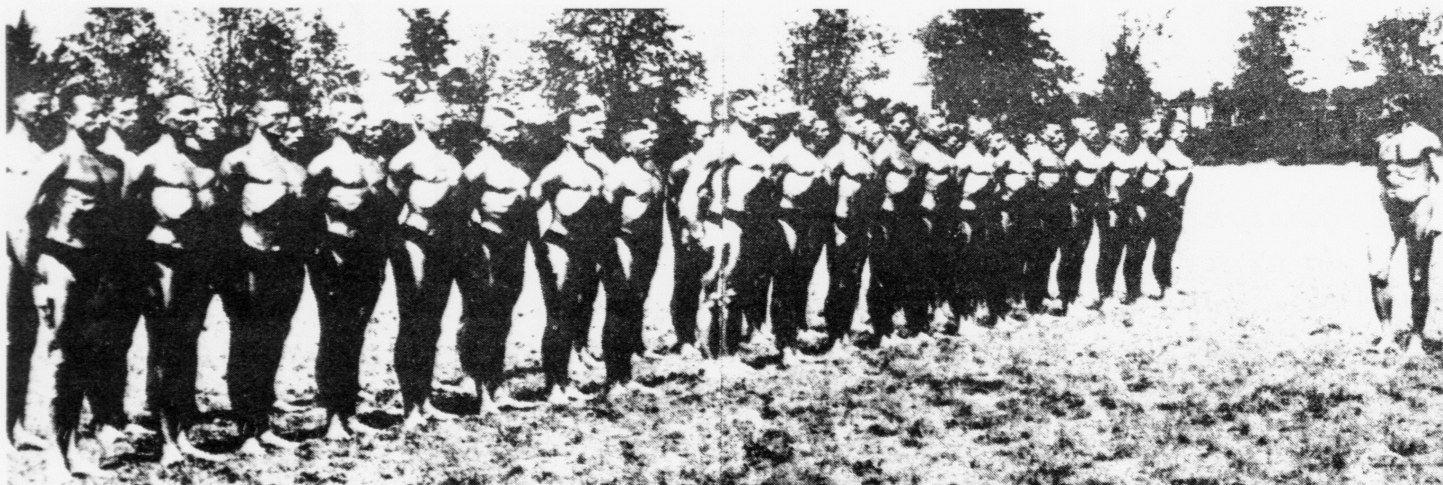

SS-menn undir fimleikavenjing. Í byrjanini vórðu sett strong krøv til fimleikan hjá SS-monnum

Soleiðis vóru SS-menninir, sum týndu 6 mill. jødar:

Deyðadrukknir tá teir myrdu

Hvorji eru hesi fólkin, sum fáa venjing her? spurdi SS-herovastin Bach-Zelewski ríkisleiðaran Heinrich Himmler. — Nerva-vrak ella óargadýr? Hygg eftir hesum monnum. Hygg eftir eygum teirra. Teir eru oyðilagdir fyri livið

Menninir, talan var um, vóru SS-menn, sum júst høvdu skotið ein hóp av jøðum til deyða. Himmler var á eftirlitsferð og hevði sjálvur fingið nógmið av hesi sjón.

Tað var ein royndur lutur, at sjálvt hesir menninir, sum vóru vandir til at eygleiða jødar á sama hátt sum rottur ella annað ókrút, ikki orkaðu sálartrýstið at skula myrða frá hond.

Bøðlarnir hjá Hitler og Himmler vóru ikki førir fyri at útinna síni hóðráp imóti jøðum uttan at vera deydadrukknir.

Himmler hevði als onga miskunn við offrunum, men hann hevði miskunnsemi við bøðlunum. Aftaná vitjan sína í Russlandi fekk hann hugskotið um týningartíppini og gasskømurini. Minni av sálartrupulleikum fyri bøðils-mennini — og nógvar ferðir meira munagott.

Tað var trúgv hansara

Uppfatnin av at tann sterkari hevur eitt størri virði enn tann veikari, var ein av aðalhyrnsteinum nazismunar. Og úrslitið verður vanvirðing fyri tí veikara og jarðlegging av hesum veikum. Hetta er kanska eisini stytsta frágreiðingin um hugsjónina aftan fyri hóðráðini av jøðum, sum vórðu útinnar av SS. Heinrich Himmler, hermanni undir 1. heims-

bardaga, eftir tað las hann jarðarbrúk, síðani fylgi-sveinur hjá Hitler næstan frá byrjan av, var besettur av tankanum um, at nazistiska rasan var avgjørt hin fremsta á øllum økjum.

Ariarnir vóru fyri Himmler tann ljósa norðurlenska fólkaferðin, serliga vóru tað skotarnir, sum vóru hansara eitt og alt. Møðurnar á heimunum hjá Himmler, sum skuldu uppfostra veruligar ariarar, vórðu noyddar at eta havragreyt fyri at líkjast skotum sum mest.

Øll teoriin um ariarar var ein vavgreytur. Visindamenn hava sligið fast, at tað als ikki kann vera talan um nakra ariska rasu, men fyri Himmler harafurtimóti var tað ein heilag søk.

Ærligir og blíðir

Fyri at fáa upptøku í SS skuldi ein vera av reinum ariskum uppruna heilt aftur til 1750. Annars skuldi viðkomandi vera uttan heilsulig brek av nokrum sum helst slag.

Ein góður SS-ari, segði Himmler, skal vera ærligur, høviskur og líðin. Hann skal vera vinarligur móti fólki av sínum egna blóði, harður móti øllum øðrum. Í bardaganum millum rasurnar mugu tey veikaru lúta.

Tað var einastandandi, at Himmler kundi seta hesi strongu krøv, tí ongin

Hesa seinastu tíðina hava sjónvarpsfeløgini í fleiri londum í Europa vist sjónvarpsseindiroðina »Holocaust«. Henda roð er um týsku hóðráðini av jøðum undir seinna heimskriggi.

Í Sosialinum mikudagin fyri páskir sigur Tor-bein Rein í samroðu við blaðið, at sjónvarpsfelagið ikki í fyrstu syftu fer at senda »Holocaust« — Hon er hørð og ógvísleg, so tað er ikki rætt at senda hana nú. Hon má biða til fólk hava vant seg til sjónvarpið, sigur hann.

Vit prenta her grein úr danska blaðnum Aktuelt, um teir týskararnar, sum stóðu á odda fyri jødamorðunum undir seinna heimsbardaga. Greinin var at lesa í Aktuelt 9. mars í ár

av oddamonnum nazismunnar kundi lúka hesi somu krøv. Himmler sjálvur hevði veik eygu og kroniska magasjúku. Hitler var ein litið útsiggjandimaður við handilstonnum og einum sjúkligum sinnalagi. Gobbels var litil og visasligur og hevði »klumpfót.« Göring var fyrrverandi krigshetja, men var vorðin ótrúliga feitur, harumframt var hann drankari og narkomanur.

Tann besti — og verst

Men Reinhard Heydrich, SS-herovasti, høgna hond hjá Himmler og ríkisráðharri í Tjekkosllovakia, kundi lúka krøvini, sum sett vórðu til ein komandi SS-mann. Hann var høgur og fattur, ljóshæddur, við ísbláum eygum, ein frálíkur fektari og skirennari og evnini vóru langt omanfyri tað vanligu.

Martin Bormann var varamaður hjá Hitler, men í Triðja ríkinum varð sagt, aftan fyri leiktjóðini væl at merkja, at Hitler hevði valt Heydrich til at taka við eftir seg.

Tað var Heydrich, sum

legði allar ætlaninar um at beina fyri jøðum í Russlandi og Póllandi. Tað var eisini Heydrich, sum stóð fyri byrjanini av 2 heimsbardaga, við m.a. at lata konsentrationslegufangar í pólskar hermannabúnar, drepa teir og gjøgnumgata teir við kúlum. Hesir menn vóru sjálvsagt at finna týsku megin landamarkið, fyri at heimspressan kundi siggja, at tað var Pólland, sum var áleysparin.

Og eisini verður sagt, at tað var Heydrich, sum í 1936 gjørdi falskar kunngerðir um ovastu leiðsluna hjá Reyða herinum í Sovjet og hesar frágreiðingar komu umvegis í hendurnar á sjálvum Stalini. Herleiðarnir blivu skotnir, uttan iva mistonktir fyri at samarbeiða og njósnast fyri vestanveldini.

Hann visti alt

Heydrich visti alt um øll. Hann stóð á odda fyri SD, njósnardeildini stovnað av SS og sum eisini var rivalur hjá Abwehr, tí hermálslegu trygdardeildini.

Abwehr varð undir leiðslu av admiralinum

Reinhard Heydrich, tann óhugnaligasti av øllum SS-arum. Tað var hann, sum skipaði fyri teimum fyrstu hóðráðunum av jøðum í Pólandi og Sovjetsamveldinum. Hann varð einans 38 ár, tá hann varð myrður av tjekkoslovakum.

Canaris. Hann og Heydrich komu, so lögdi tað ljóðar saman privat. Heydrich, sum var frálíkur violinspælari, luttók mangan í strúkikvartettum saman við konuni hjá Canaris. Teimum báðum líktust best á lögini hjá Mozart.

Koyrdur úr herflotanum

Sum 16 ára gamal bardist Heydrich í gøtunum sum limur í einum høgabólki. Seinri bleiv hann herflota-offiserur, men varð koyrdur úr flotanum, tí hann hevði forført og seinri var stungin av fá eini gentu, sum stavaði frá tí hægna

borgaraskapinum. So illa vildi til hjá Heydrich, at gentan kendi sjálfan herflotaovastan Raeder, so har varð ongin bøn!

Kona Heydrich, sum enn livir og býr úti á oygni Fehmern, greiðir frá, at hann var ein frálíkur hjúnarbandsfelagi og ein góður og rættvisur faðir fyri teirra trý børn. Hansara eginleikar sum menniskja vóru ikki lættir at fáa greiðu á. Hóast hann var serliga væl umtóktur av konufólki í øllum aldri, og hevði sær manga frýlluna framhjá, so verður tað sagt um hann, at hann skal — júst sum Julius

